

revision. Det skal så til gengæld drøftes grundigt til sin tid, og jeg ser frem til, at vi måske hen ad vejen kan få indsigt i drøftelserne i arbejdsgruppen.

Med disse bemærkninger ser jeg frem til en hurtig udvalgsbehandling, hvor alle partier forhåbentlig kan være enige om at tilslutte sig disse retningslinjer, så arbejdsgruppen kan komme i gang, og så vi kan få lavet den rigtige revision om 2 år.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Det er jo tankevækkende, at den socialdemokratiske ordfører har den holdning, at det er helt i orden, at forfattere ikke skal kunne tjene over 200.000 kr. om året. Gad vide, om det er et princip, som den socialdemokratiske ordfører vil forfægte for alle andre, der har indtægter i dette land, at der må være en grænse for, hvor mange penge man må tjene? Jeg synes, det er underligt.

Dernæst vil jeg gerne spørge den socialdemokratiske ordfører, om den socialdemokratiske ordfører kunne gennemgå, hvad der lå bag tilblivelsen af 1991-loven. Er den socialdemokratiske ordfører af den opfattelse, at man allerede dengang var af den formening, at pengene i hvert fald skulle blive i systemet og ikke, som kulturministeren her har forsøgt, bruges til en besparelse?

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Jeg kan forstå, at Venstre i dag har en ny ordfører på området, men det er udtalelserne ikke blevet mere venlige af.

Som jeg sagde i min ordførertale, mener jeg ikke, at der er lejlighed her og nu til hverken at gennemgå den eksisterende lovgivning eller de intentioner, der lå bag 1991-revisionen eller tidligere lovgivning. Men der ligger nede på min plads en udmærket bog, som jeg gerne låner ud. Man kunne også have hentet den, da hele biblioteksafgiftshistorien blev offentliggjort den 7. november.

Det, som har været det væsentligste i nyere tid med hensyn til biblioteksafgiften, har været at forsøge at tage så mange hensyn som muligt inden for den økonomiske ramme, der har været til rådighed. Den er i øjeblikket ca. 135 mio. kr., og må jeg have lov at minde om, at det rent faktisk er den fornemste litteraturstøttelew, man har i noget land. Jeg er helt sikker på, at ministeren her til sidst vil fortælle, hvordan det

egentlig ser ud i sammenligning med andre lande. Men det er rigtigt, at det hele tiden har været intentionen med både undergrænsen og overgrænsen, at pengene skulle blive i systemet.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg er ikke rigtig klar over, om man synes, det er irriterende, at nogle sætter spørgsmålstegn ved det, der bliver sagt. Jeg vil kun sige til den socialdemokratiske ordfører, at når jeg tillader mig at sige noget om det, skyldes det, at jeg er blevet beriget af et læserbrev, som er skrevet af selv samme i JydskeVestkysten den 14. september 1996 under overskriften »Biblioteksafgift skal holdes«, og hvor der står:

»Der har for mig som bibliotekspolitisk ordfører aldrig nogen sinde været tvivl om, at den aftale, der blev indgået om biblioteksafgiften i 1991, rummede den klare forudsætning, at det beløb, der ved overgrænsens ikrafttræden blev i overskud, skulle blive i systemet.«

Derfor havde jeg gerne set, at den socialdemokratiske ordfører havde sagt i sine indledende bemærkninger, at det var en fejl, at kulturministeren ville lave en besparelse, og jeg kan ikke helt forstå, hvorfor jeg skal skoses, fordi jeg tillader mig at bringe noget på bane, som nogle ordførere skriver læserbreve om.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg tager kun ordet, fordi jeg synes, den socialdemokratiske styringstvang eller -tanke næsten bliver for umfangrig, når hr. Poul Qvist Jørgensen både tillader sig den flothed at komme med principielle betragtninger om overgrænsens beståen eller ikkebeståen i sit ordførerindlæg og samtidig siger, at det vil vi i øvrigt ikke diskutere i dag, hvorefter han regner med, at der nok ikke er nogen, der tager ordet og deltager i den debat, hr. Poul Qvist Jørgensen selv lægger op til. Det er jo et forsøg på at styre debatten i højere grad, end fornuftigt er.

Når hr. Poul Qvist Jørgensen siger, at forfatterne ikke skal modtage i pose og sæk og bruger det udtryk som begrundelse for, at forfatterne ikke både skal tjene på salg af mange bøger og modtage en høj biblioteksafgift, er der jo lagt op til, at vi andre siger: Jamen de forfattere, der sælger mange bøger og også har stort udlån, taber jo penge, selv om de har stort salg. De sælger jo færre bøger på grund af det store udlån fra bibliotekerne. Der er en sammenhæng i tin-